

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

A favor de l'inconformisme creatiu Ara - 06/04/2017	4
PREMIO PARA RAIMON Y PARRA El Mundo de Catalunya - 06/04/2017	6
El Liceu, gran guanyador d'uns pressupostos de Cultura que es redueixen La Vanguardia - Catalán - 05/04/2017	7
Llum a la trama dels tràmits El Punt Avui - 06/04/2017	8
PIDEN FRENAR EL HOTEL DEL PALAU La Razón Cataluña - 06/04/2017	9
Los vecinos de Ciutat Vella (Barcelona) reclaman al Gobierno de Ada Colau más transparencia en el proceso de revocación del Hotel del Palau de la Música. Catalunya Radio - INFORMATIU MIGDIA - 05/04/2017	10
Los vecinos de Ciutat Vella piden al Ayuntamiento de Barcelona transparencia en lo relativo a la derogación del hotel del Palau de la Música. RNE-4 - EDICIO VESPRE - 05/04/2017	11
La Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona ha pedido hoy transparencia en el proceso de derogación del hotel del Palau. RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 05/04/2017	12
Millet donava 'sobres gruixuts' al tresorer de CDC, diu la secretària Diari de Tarragona - 06/04/2017	13
La secretària de Millet confirma pagaments al tresorer de CDC Diari de Girona - 06/04/2017	14
La secretària de Millet diu que ell donava sobres a CDC El Punt Avui - 06/04/2017	15
Referèndum sense data per poder pactar-lo fins al final El Punt Avui - 06/04/2017	16
La secretària confirma que Millet donava sobres «gruixuts» al tresorer de CDC Regió 7 - 06/04/2017	18
De les entregues de diners a CDC El Periódico de Catalunya - Catalán - 06/04/2017	19
La ex secretaria del Palau confirma que Millet daba «sobres gruesos» a CDC La Razón Cataluña - 06/04/2017	20
Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat ante el juez que su jefe preparaba sobres a nombre de un antiguo tesorero de CDC y que éste llamaba al Palau de la Música para preguntar por el pago a RNE-4 - EDICIO VESPRE - 05/04/2017	21
Millet donava sobres "tancats i gruixuts" al tresorer de CDC Ara - 06/04/2017	22

Les connexions de l'operació Catalunya Ara - 06/04/2017	23
La secretaria de Millet recibía sobres para CDC El Mundo de Catalunya - 06/04/2017	24
La secretària: «Millet diu donava sobres a Torrent» 20 Minutos Barcelona - 06/04/2017	25
Millet entregaba sobres «cerrados y gruesos» al tesorero de CDC ABC Cataluña - 06/04/2017	26
Ideesicorruptes La Vanguardia - Catalán - 06/04/2017	27
Millet lliurava sobres tancats al tresorer de CDC al Palau de la Música La Vanguardia - Catalán - 06/04/2017	28
Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat que este entregaba sobres gruesos y cerrados al tesorero de CDC. Cadena Ser - HORA 14 CATALUNYA - 05/04/2017	29
Fèlix Millet entregaba sobres muy gruesos y llenos de dinero al tesorero de CDC, según ha declarado ante el juez la secretaria del expresidente del Palau de la Música. RAC 1 - 14/15 - 05/04/2017	30
La secretaria de Fèlix Millet ha asegurado durante el juicio del caso Palau que el ex tesorero de Convergencia, Carles Torrent, se reunía de forma habitual con el presidente del Palau y que se le Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA CATALUNYA - 05/04/2017	31
Nueva sesión del juicio del caso Palau. Catalunya Radio - INFORMATIU MIGDIA - 05/04/2017	32
En el juicio del caso Palau, hoy ha declarado como testigo la que fue durante más de 30 años secretaria de Fèlix Millet, Elisabet Barberà, quien ha confirmado los movimientos de sobres con dinero, RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 05/04/2017	33
Hoy se retoma el juicio por el caso Palau. RNE-1 - LAS MAÑANAS BARCELONA - 05/04/2017	34
Elisabet Barberà, exsecretaria de Fèlix Millet, declara en el juicio por el caso Palau. Catalunya Radio - EL MATI DE CATALUNYA RADIO (MAGAZINE) - 05/04/2017	35

Cultura

GUARDONS CULTURALS

PREMIS NACIONALS

A favor de l'inconformisme creatiu

El CoNCA reconeix la trajectòria de personalitats com Albert Serra, Emma Vilarasau i Raimon

Els guardonats amb els Premis Nacionals de Cultura amb els membres del CoNCA ahir a Barcelona. FRANCESC MELCÓN

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

Supervivència, tenacitat, tossuderia, resistència, dificultats, treball duríssim... Són les paraules que més es van sentir ahir quan es van anunciar els deu Premis Nacionals de Cultura. Les retallades i la crisi es van colar en molts dels discursos dels guardonats amb uns premis que des fa quatre anys no corresponen a un àmbit cultural concret i en què es va eliminar l'exclusivitat del català en l'àmbit de les lletres.

Aquest 2017 atorga els premis un CoNCA en funcions, amb més de la meitat dels membres treballant de forma interina, entre els quals el seu president, Carles Du-

arte, que ja va anunciar fa mesos que no volia renovar al càrrec i també que preferiria no haver d'entregar els Premis Nacionals en aquestes condicions. Però els temps de la política van a un altre ritme, i ha acabat sent així. "Ens mou el compromís amb l'inconformisme creatiu", va dir Duarte. Aquests són els Premis Nacionals 2017, que s'entregaran el 14 de juny a Rubí.

ALBERT SERRA

El cineasta banyolí té l'admiració de la crítica des d'*Honor de cavalleria* (2006). El CoNCA el premia per "la seva singular aposta com a director per un cinema experimental, creatiu i d'autor, al marge de la indústria cultural". "He sigut fidel a la missió artística sense fer cap tipus de con-

Referent
"He sigut fidel a la missió artística", diu Albert Serra

cessió -va dir Serra-. Sorprenentment, aquest camí ha sigut viable i crec que pot ser un exemple per als que el vulguin seguir".

RAIMON

"Estic content que em premieu perquè, si badeu, a partir del 28 de maig, s'acaba la conya", va dir somrient el cantant de Xàtiva, que s'acomiada dels escenaris el mes vinent amb dotze concerts al Palau de la Música. El CoNCA el premia per la seva dilatada trajectòria com a cantant i autor.

EMMA VILARASAU

L'actriu té una llarga trajectòria al teatre, al cinema i a la televisió. Va començar al Teatre Lliure i s'ha posat a la pell de molts personatges. Vi-

larasau va voler vindicar la generació d'actrius que la va precedir i que "no van desistir", com Anna Lizaran. Vilarasau no va obviar ni la crisi ni les retallades. "No se surt de cap guerra sense ferir i el 21% de l'IVA cultural ha tocat els fonaments del teatre", va dir.

HÈCTOR PARRA

Músic prolífic i amb reconeixement internacional, Parra va recordar que ha hagut de desenvolupar la seva carrera artística fora però que segueix tenint el cor a Catalunya: "Les diferents residències que he fet aquí -a l'Auditori i al Palau de la Música- m'han permès adonar-me de les mancances que hi ha. Tenim molta feina a fer per situar-nos en el punt d'avantguarda que ens mereixem".

JOSEP COTS

Cots va fundar Edicions de 1984 fa 33 anys i ha consolidat un fons de 400 títols. És el segon editor –el primer va ser Jaume Vallcorba– que rep un Premi Nacional de Cultura. Cots va dir que amb el premi es reconeix “la lluita i el treball dels editors independents en llengua catalana, perquè la nostra ha sigut una tasca duríssima”. “Sempre hem estat al llindar de la supervivència”, va afegir.

CARLES SANTAMARIA

Al secretari general de FICOMIC i impulsor del Saló del Còmic i del Saló del Manga, se li reconeix la perseverança perquè el còmic arribi a tots els públics. Santamaria va recordar el seu debut, fa trenta anys, amb un article a *El País* i va expressar la seva satisfacció per haver situat el còmic al mateix nivell que el cinema o la literatura, “sobretot després del franquisme, quan es pensava que el còmic era només per a nens i gent amb poc enteniment”.

SECRETARIAT DE CORALS INFANTILS DE CATALUNYA

Des del 1967, en plena dictadura, aquesta entitat ha contribuït a l'educació musical d'infants i adolescents amb la promoció del cant coral. El Secretariat celebra aquest any el seu 50è aniversari. “Quan bufem les espelmes d'aquest aniversari, el desig que demanarem serà que els infants, com ara, puguin continuar cantant junts”, va dir la portaveu de l'entitat, Mercè Pérez.

JOAN FRANCESC MIRA

L'escriptor, antropòleg, sociòleg i traductor té una llarga trajectòria i ha demostrat en més d'una ocasió el seu compromís polític amb la llengua i el poble valencià. El CoNCA destaca sobretot la seva traducció de la *Divina Comèdia*, els *Evangelis* i l'*Odissea*. “Crec que he demostrat que la gent sí que llegeix obres clàssiques”, va dir Mira. “M'hauria agradat, però, haver nascut en un país on no s'haguessin de tapar tants forats (llengua, política, història...)”, va afegir amb un mig somriure.

MARIA ESPEUS

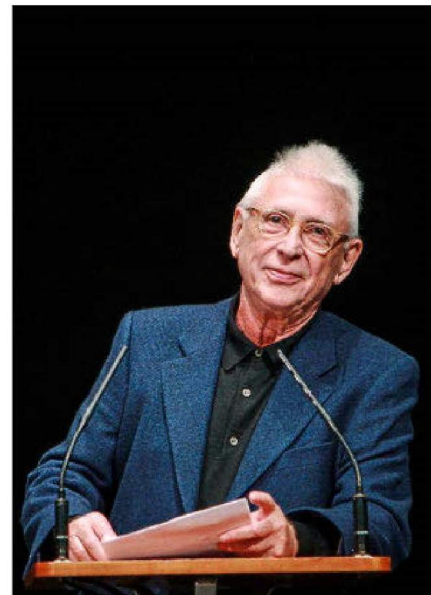
Les fotografies de moda, els retrats i la publicitat de Maria Espeus han sigut valorats arreu del món. Com recorda el CoNCA, “ha renovat la visió de la fotografia i els espots publicitaris comercials, i ha impulsat projectes fotogràfics centrats en l'àmbit social, com el llibre *El otro/The other*, una visió del Raval barceloní”.

FUNDACIÓ APEL·LES FENOSA

La fundació ha contribuït al reconeixement internacional de l'escultor des del Vendrell. “Som conscients que anem a contracorrent, però som tossuts. Treballem amb dificultats perquè estem reivindicant una generació oblidada”, va assegurar el director de la fundació, Josep Miquel Garcia. —

6 Abril, 2017

De izquierda a derecha: el compositor Hèctor Parra, la actriz Emma Vilarasau y Raimon. SANTI COGOLLUDO Y JOSÉ CUÉLLAR

GALARDONES CONCA

PREMIO PARA RAIMON Y PARRA

Los Premis Nacionals de Cultura también distinguen a Albert Serra, Josep Cots y Carles Santamaria

ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

Dos figuras del mundo de la música, el cantautor Raimon y el compositor Hèctor Parra; una reconocida actriz, Emma Vilarasau, y un director de cine de singular proyección creativa, Albert Serra, figuran este año entre los diez galardonados con el Premi Nacional de Cultura 2017.

La lista, dada a conocer ayer por el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (Conca), incluye también los nombres del ensayista y traductor Joan Francesc Mira, el periodista Carles Santamaria y el editor Josep Cots. Todos ellos, junto al resto de galardonados —la fotógrafa Maria Espeus, la Fundació Apel·les Fenosa y el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya— recibirá el reconocimiento el próximo 14 de junio en Rubí, en una ceremonia que dirigirá Lluís Danés.

La distinción a Hèctor Parra (Barcelona, 1976), que en 2009 ya había recibido el Premi Tendències que concede EL MUNDO de CATALUNYA en la categoría de Creador Emergente, responde a su «investigación sonora mediante recursos

tanto electrónicos como de improvisación conducida, con los cuales consigue una gran expresividad que enriquece el discurso compositivo», según el jurado presidido por Carles Duarte, que también ha reconocido trayectorias de muy largo recorrido, como la del cantautor Raimon (Xàtiva, 1940), que el próximo 5 de mayo iniciará en el Palau de la Música Catalana una tanda de recitales con los cuales prevé decir adiós a los escenarios definitivamente. Uno y otro agradecieron ayer el galardón: Parra, compositor residente esta temporada en el Auditori de Barcelona, lo definió como «un verdadero regalo» después de 15 años de residencia en París mientras que Raimon aprovechó la ocasión para recordarle a su colega la distancia que aún existe entre la creación contemporánea y el público, y reivindicar la importancia de la palabra en la música.

También Emma Vilarasau (Sant Cugat del Vallès, 1959), «la actriz más multidimensional del panorama catalán», ha visto distinguida una prolífica trayectoria en el teatro,

el cine y la televisión que se inició a comienzos de los años ochenta, mientras que al fundador de Edicions de 1984, Josep Cots (Manresa, 1942) se le reconoce su «labor formidable en la creación de un fondo de 400 títulos y su apuesta por los jóvenes valores». También recibe reconocimiento la fotógrafa sueca, afincada en Barcelona desde 1977, Maria Espeus (Boras, 1949), por su «creativa contribución a la fotografía y al cine publicitarios».

Así como el pasado año los Premis Nacionals de Cultura miraron con especial atención hacia las Islas Baleares, en esta ocasión el foco se ha desplazado hacia Valencia, con la distinción concedida, además de la de Raimon, al escritor, antropólogo y sociólogo Joan Francesc Mira (Valencia, 1939), «por su contribución a la cultura».

En el otro extremo del arco, por lo que a longitud de recorrido se refiere, se sitúa el cineasta Albert Serra (Banyoles, 1975) a quien se le reconoce la «originalidad creativa» y «un camino alejado de modas y exigencias de taquilla» que se ha

plasmado en títulos como *Història de la meua mort* o *La mort de Lluís XIV*. Su «tenaz perseverancia» a la hora de «posicionar el comic en el lenguaje cultural» y proyectar internacionalmente a los artistas de este ámbito se avalan el galardón concedido a los 30 años de trayectoria profesional del periodista Carles Santamaria (Barcelona, 1963), director del Saló Internacional del Còmic de Barcelona.

Desde una perspectiva similar también han sido galardonadas dos entidades: la Fundació Apel·les Fenosa de El Vendrell y el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, por su contribución a la preservación del legado artístico de este escultor y su labor en pro de la educación musical de niños y adolescentes a través del canto coral, respectivamente. Los galardones, que destacan la labor de personas o entidades que «contribuyen a dar relevancia a la cultura catalana», se vienen concediendo desde 2009, y desde 2013 se entregan sin necesidad de responder a un ámbito artístico determinado.

El Liceu, gran guanyador d'uns pressupostos de Cultura que es redueixen

El ministeri dona al teatre els 3,5 milions que li corresponen de déficit estructural

JUSTO BARRANCO
Barcelona

La cultura no està de sort. Els pressupostos generals de l'Estat presentats ahir són restrictius per complir amb l'ajust que demana Europa i amb prou feines suposen un increment de l'1,3% de la despesa no financera, i al món cultural, a sobre, no li ha tocat ni aquest escàs increment. Les partides globals per a Cultura, que depenen de diversos ministeris, perden cinc milions d'euros aquest any i es queden en 801, un 0,7% menys. Tot i que és cert que, dins d'aquests diners retallats, la Secretaria d'Estat de Cultura sí que augmenta un 1,14% la seva dotació, fins als 540,8 milions. I, evidentment, les xifres tenen gua-

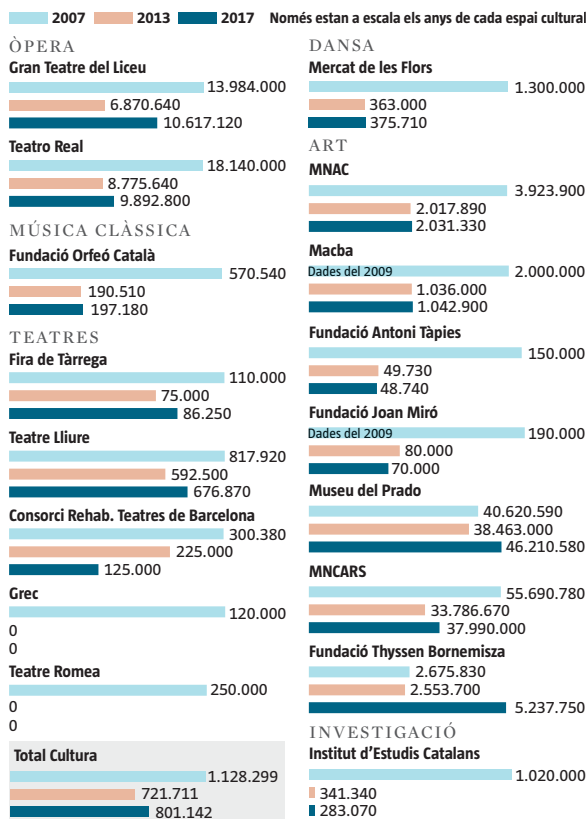
Els diners per a cultura passen de 806 a 801 milions; el cinema en guanya 10, però el teatre en perd gairebé tres

nyadors i perdedors. El cinema guanya 10 milions d'euros, un 13,8% més, fins als 84,86 milions. En canvi, el balanç del teatre és ben diferent: de 53,47 milions a 50,6, gairebé tres milions de pèrdua. El Museu Reina Sofia guanya 1,3 milions, fins als 38, llunyíssim dels 55,6 que tenia el 2007: a la cultura li queda un llarg camí per

recuperar-se. En canvi, la Fundació Thyssen perd 826.000 euros. I hi ha un nom propi que aconsegueix una gran pujada: el Gran Teatre del Liceu, que aconsegueix 3,5 milions d'euros més, fins a 10,6 milions de subvenció –el Teatro Real només en puja 500.000 i es queda en 9,8 milions– per poder eixugar el seu déficit estructural.

L'equip actual del Gran Teatre del Liceu feia temps que denunciava que, tot i haver fet els deures durant aquests últims anys, el col·lapse de la Rambla tenia un déficit impossible d'eixugar d'uns quatre milions d'euros que correspon als diners que han de pagar a partir d'aquest any per crèdits sol·licitats durant la crisi, per compromisos amb els treballadors i per la situació de l'edifici del teatre, que ja té 20 anys i necessita reparacions. I a través d'una comissió el teatre va establir que bona part d'aquest déficit, 3,5 dels 4 milions, corresponia al Ministeri, que des de fa uns anys, des que van començar les retallades, no complia amb la quota del 45% d'aportacions públiques que fixen els estatuts. I, finalment, el ministeri que ara encapçala Íñigo Méndez de Vigo, que té com a secretari d'Estat de Cultura Fernando Benzo, qui vol mantenir una relació més estreta amb Catalunya i bastir ponts també des del seu àmbit, ha volgut complir i amb les aportacions que figuren al pressupost enviat al Congrés tornarà al 45% que li correspon.

ELS PRESSUPOSTOS DE CULTURA DE L'ESTAT EN UNA DÈCADA DE CRISI

FONT: Pressupostos Generals de l'Estat

LA VANGUARDIA

Roger Guasch, director general del Liceu, mostrava ahir la seva felicitat per les xifres que apareixen en els pressupostos. I també la seva cautela, fins que no siguin aprovades. Guasch diu que l'augment és el resultat de treballar durant dos anys el tema i aclarir bé el problema, que finalment les administracions han assumit. Sobretot l'Estat, però també la resta, que posaran 0,5 milions addicionals. Guasch espera que aquests diners quedin consolidats en els pressupostos generals de l'Estat fins al 2021, i que a partir de llavors, si es redueixen les càrregues del déficit estructural, "que es dediqui a l'excel·lència artística del teatre".

"Com se sol dir, ho hem aconseguit perquè no sabíem que era impossible", diu de broma Guasch, i assenyalava que les administracions han entès que el teatre ha fet els deures aquests últims anys i que tenia dret a aquesta aportació.

Moltes de les institucions catalanes que reben subvenció repeteixen la de l'any passat en els nous pressupostos –el MNAC (2.031.330), el Macba (1.042.900), el Teatre Lliure (686.870), el Mercat de les Flors (375.710), la Fira de Tàrraga (86.250)– tot i que el Consorci per a la Rehabilitació de Teatres de Barcelona passa de 225.000 a només 125.000 euros i, en canvi, l'Institut d'Estudis Catalans aconsegueix 10.000 euros d'augment, fins als 283.070, també llunyíssim del milió d'euros que rebia abans que esclatés la crisi.

El Ministeri de Cultura remarca que a més de diners aquest any hi ha un ambiciós programa d'incentius al mecenatge per als que col·laborin amb iniciatives com els 20 anys de la reobertura del Liceu, els 200 anys del Teatro Real, els 40 anys del Festival d'Almagro, el setè centenari de l'Arxiu de la Corona d'Aragó i el Pla de Foment de la Lectura 2017-2020. ●

Urbanisme

L'edifici de Sant Pere Més Alt on s'havia de fer l'hotel, davant del Palau de la Música ■

Llum a la trama dels tràmits

EXIGÈNCIA • La FAVB reclama més transparència per saber per què encara no s'ha desfet el pla urbanístic de l'hotel del Palau com es va acordar fa set anys

PREU • L'entitat necessita 15.000 euros per pagar les costes del judici de l'hotel

Ivan Vila
BARCELONA

El juny del 2010 el ple municipal va aprovar per unanimitat una proposta que instava a desfer el planejament urbanístic que el mateix consistori havia aprovat un any abans per fer possible el controvertit –i finalment avortat– hotel previst davant del Palau de la Música. Quasi set anys després, la modificació del PGM del 2009 continua vigent, tot i que tant el govern municipal com el de la Generalitat diuen que estan d'acord a tornar als sols la qualificació d'equipaments que tenien fins llavors, i tot i que el juliol passat, i a instàncies d'ERC, el ple va tornar a pronunciar-se a favor de l'operació. Què és el que passa, doncs?

Això es pregunta també la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que fa anys que insisteix en la necessitat de fer aquesta correcció urbanística i que fins ara s'ha hagut de conformar amb les explicacions genèriques que donen les administracions, que es poden resumir en un inamovible “hi estem treballant, però és com-

plicat”. La FAVB va fer ahir un pas més i va demanar controlar al màxim tots els detalls dels tràmits administratius que s'estan seguint respecte a aquesta qüestió.

La proposta sorgeix de l'exregidora de Ciutat Vella Itziar González, membre del consell de la transparència creat pel govern d'Ada Colau, i que la traslladarà a aquest mateix ens amb la intenció que es creï una taula de seguiment que fiscalitzi el recorregut de la proposta dins la maquinària tècnica i administrativa de les administracions. Perquè la conclusió de González és que si la voluntat política és tan clara com es proclama ha de ser en algun punt de l'entramat administratiu on la iniciativa queda bloquejada. “Hem de crear espais de llum” i saber “qui està impeding que això vagi ràpid”, diu l'exregidora, que qualifica la mesura de “teràpia institucional” aplicable també a altres casos en què, segons el parer del moviment veïnal, l'urbanisme ha supeditat l'interès públic a altres de més opacs.

Que la posició del govern barceloní i la dels seus tècnics no coincideixen en aquest tema ja es va fer palès l'estiu passat, arran de la sen-

tència absolutòria dels implicats en la tramitació del projecte hotel·ler.

Llavors, mentre que l'executiu de Colau, com els veïns, va preferir remarcar que el jutge, tot i no condemnar ningú, sí que va expressar una “reprovació moral” als acusats, noms destacats de l'urbanisme barceloní com ara Oriol Bohigas, Josep Anton Acebillo o Jordi Borja subscriïen una carta oberta en què es demanava a l'Ajuntament un acte de desgreuge amb els responsables urbanístics ara exonerats. Una carta que també signaven el gerent de Mobilitat i Infraestructures, Manuel Valdés, i l'Associació Professional de Tècnics i Tècniques de l'Ajuntament (Aptab).

La reivindicació veïnal se sustenta també en el preu pagat per haver-se enfrontat a aquest urbanisme fet “d'esquena a l'interès públic”, en paraules de l'advocat de la FAVB, Daniel Jiménez: l'entitat ha d'abonar ara 15.000 euros en concepte de costes pel procés judicial de l'hotel, en el qual exercia d'acusació. La federació diu que no té els diners, i preveu decidir avui en assemblea quines mesures pren per fer front al pagament. ■

PIDEN FREAR EL HOTEL DEL PALAU

La Asociación de Vecinos de Ciutat Vella reclamaron ayer al Ayuntamiento y a la Generalitat un seguimiento diario de las gestiones que ambas llevan a cabo en torno al caso Hotel Palau, que actualmente está paralizado. En vista a la judicialización del caso Palau siete años después de que se desmantelase, la asociación de vecinos presionó al Consistorio para detener el proyecto hotelero, que «desvaloriza el urbanismo del casco antiguo de Barcelona». Fèlix Millet y Jordi Montull, al frente de la Fundació Palau de la Música, habrían adquirido con contrato privado unas fincas pertenecientes al colegio La Salle Comtal, de las que «abusando de sus influencias» consiguieron, gracias a una modificación del Plan General Metropolitano (PGM), cambiar la calificación del terreno de uso escolar a uso residencial. El conjunto de asociaciones vecinales instaron a que la operación, que empezó con el mandato de Jordi Hereu en 2010, se desatasque, ya que la modificación del PGM permitía detener la construcción del hotel, aprobada en los dos plenarios del Ayuntamiento de junio 2010 y de julio 2016.

Los vecinos de Ciutat Vella (Barcelona) reclaman al Gobierno de Ada Colau más transparencia en el proceso de revocación del Hotel del Palau de la Música.

Los vecinos de Ciutat Vella (Barcelona) reclaman al Gobierno de Ada Colau más transparencia en el proceso de revocación del Hotel del Palau de la Música. Se quejan de que después de casi dos años del Gobierno de Colau no se haya avanzado y lamentan que la amenaza de construir un hotel todavía sea real, aunque las administraciones implicadas aseguran que están en contra. Decl.

Los vecinos de Ciutat Vella piden al Ayuntamiento de Barcelona transparencia en lo relativo a la derogación del hotel del Palau de la Música.

Los vecinos de Ciutat Vella piden al Ayuntamiento de Barcelona transparencia en lo relativo a la derogación del hotel del Palau de la Música. El consistorio asegura que es la Generalitat la que debe resolver las afectaciones del proceso. Decl. Itziar González.

La Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona ha pedido hoy transparencia en el proceso de derogación del hotel del Palau.

La Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona ha pedido hoy transparencia en el proceso de derogación del hotel del Palau. Ha lamentado la lentitud de la administración para derogar el proceso urbanístico que permitía la construcción del Palau de la Música y exige conocer de primera mano todas las gestiones que se están haciendo. Decl. Itziar González.

CAS PALAU ■ ES GUARDAVEN A LA CAIXA FORTA

Millet donava 'sobres gruixuts' al tresorer de CDC, diu la secretària

La secretària de Jordi Montull confirma també les reunions del seu cap amb Daniel Osàcar al Palau de la Música

EFE

L'exresponsable del Palau de la Música lliurava «sobres tancats i gruixuts» a l'extresorer de CDC Carles Torrent, mort el 2005, segons va revelar ahir qui durant 35 anys va ser la secretària personal de Fèlix Millet al Palau. Elisabet Barberà va declarar ahir com a testimoni en el judici per l'espoli del Palau, indicà que era «habitual» que el saquejador confés truqués i enviés «notes i missatges» a Carles Torrent, el qual acudia en ocasions a l'edifici modernista per reunir-se amb Millet. Aquest li lliurava sobres «tancats, gruixuts i que pesaven», que ella abans havia guardat a la caixa forta.

El 8 de març, quan Millet va incriminar a CDC en el cobrament de comissions per part de Ferro-

vial a canvi de l'adjudicació d'obra pública, l'exresponsable del Palau va assegurar que va fer pagaments en efectiu a Carles Torrent quan es reunia amb ell a l'edifici de la institució cultural.

Elisabet Barberà testificà ahir que recordava «perfectament» Torrent, ja que va redactar diverses cartes per a ell, dictades per Millet, i perquè el seu nom apareixia en diversos documents interns, en els quals també es feia referència a Ferroviari i a obres públiques com les de la Ciutat de la Justícia.

A preguntes del fiscal anticorrupció Emilio Sánchez-Ulled, Barberà afirmà que en ocasions Millet li havia lliurat sobres «tancats, gruixuts, que pesaven» i que anaven a nom de Torrent, perquè els guardés a la caixa forta que hi havia a la tercera planta del Palau de la Música. Al·legà que no podia confirmar si a l'interior dels sobres hi havia diners, perquè estaven tancats. «Li he de dir la veritat, d'un sobre tancat, no li puc dir el que hi ha dins», va dir ahir Elisabet Barberà.

L'exsecretària explicà que quan el tresorer de CDC acudia al Pa-

L'exsecretària de Fèlix Millet durant 35 anys, Elisabet Barberà, va declarar ahir com a testimoni. FOTO: EFE

L'APUNT

Els veïns, contra l'hotel

■ L'Associació de Veïns de Ciutat Vella ha reclamat a l'Ajuntament i a la Generalitat un seguiment diari de les gestions que totes dues duen a terme al voltant al cas Hotel Palau, que actualment està paralitzat. En vistes a la judicialització del cas Palau set anys després que es desmantellés, l'Associació de Veïns pressiona per detenir el projecte, que «desvalora l'urbanisme del casc antic de Barcelona».

Fèlix Millet i Jordi Montull, al capdavant de la Fundació Palau de la Música, haurien adquirit amb contracte privat unes finques pertanyents al col·legi La Salle Comtal, de les quals «abusant de les seves influències» van aconseguir, gràcies

a una modificació del Pla General Metropolità (PGM), canviar la qualificació, de terreny d'ús escolar a ús residencial.

El conjunt d'associacions veïnals ha instat que l'operació, que va començar amb Jordi Hereu el 2010, es desembessi, ja que la modificació del PGM que permetia aturar la construcció de l'hotel, aprovada en els dos plenaris de l'Ajuntament de 2010 i de 2016, no avançà.

Segons l'advocat de la Federació d'Associacions de Veïns, Daniel Jiménez, la cadena d'hotels i part codemandada, Olivia Hotels, hagi presentat sis anys després un pla a l'Ajuntament amb el qual reclama la propietat de l'immoble.

lau a reunir-se amb Millet, el seu cap li demanava que li portés els sobres que havia guardat a la caixa forta per lliurar-los-hi durant la reunió, de tots dos sols.

La testimoni va dir que no li consta que Millet es reunís amb Daniel Osàcar, que va rellevar Torrent com tresorer de CDC després de la seva mort, i que afronta una petició de set anys i mig de presó.

Millet va dir que amb Osàcar es relacionava el també acusat Jordi Montull, qui el 9 de març va confessar: «Jo tenia els diners en un sobre a punt, ell (Osàcar) venia, comptava els diners, els recollia i se'ls emportava». La secretària de Jordi Montull, Anna Morante, confirmà ahir que el seu cap es va reunir almenys dues vegades a la institució cultural amb l'extresorer de CDC Daniel Osàcar.

La que va ser secretària personal de Fèlix Millet, Elisabet Barberà. EFE

La secretària de Millet confirma pagaments al tesorero de CDC

► Assegura que el màxim responsable del Palau donava sobres «tancats i gruixuts» a l'extresorer Carles Torrent

EFE BARCELONA

■ L'exsecretària de Fèlix Millet, Elisabet Barberà, que va estar 35 anys a les ordres del saquejador confés del Palau de la Música, va confirmar ahir que el seu cap lliurava sobres «tancats i gruixuts» a l'extresorer de CDC Carles Torrent, que prèviament ella guardava en una caixa forta.

Gairebé un mes després que, en la seva sonada confessió del 8 de març, Millet incriminés CDC en el suposat cobrament de comissions de Ferrovial a canvi de l'adjudicació d'obra pública, la seva secretària ha assegurat avui al tribunal que jutja l'espoliació que el seu cap lliurava a Torrent sobres «gruixuts, que pesaven», si bé no ha pogut acreditar que tinguessin diners al seu interior perquè estaven «tancats».

Barberà va detallar que era «habitual» que Millet truqués, enviés notes i missatges i es reunís amb Torrent, que va morir el 2005, i que fins i tot el seu nom apareixia a diverses cartes que el saquejador va confessar que li va dictar, en les quals també es feia referència a Ferrovial i a obres públiques com la Ciutat de la Justícia.

També a Daniel Osàcar

Segons la secretària, que va arribar a declarar com a investigada en fase d'instrucció, Millet li lliurava sobres tancats a nom de Torrent perquè els guardés a la caixa forta que hi havia en la tercera planta del Palau de la Música. Posteriorment, quan el tesorero de CDC acudia a l'edifici modernista, el seu cap li ordenava que els anés a buscar per entregar-los. En canvi, la testimoni va assegurar que no li consta que Millet es reunís amb Daniel Osàcar. La secretària de Jordi Montull (mà dreta de Millet), sí que va confirmar que l'extresorer de CDC es reunís al Palau de la Música.

La secretària de Millet diu que ell donava sobres a CDC

■ Indica que els hi feia guardar a la caixa forta del Palau, “amb els seus diners”, i que els entregava a l'extresorer Carles Torrent ■ Un cap de Caja Madrid revela que Montull va cobrar un xec de 185.000 euros

Elisabeth Barberá, secretària personal de Fèlix Millet durant 34 anys, ahir va declarar com a testimoni en el judici del cas Palau ■ EP

Mayte Piulachs
BARCELONA

La secretària personal de Fèlix Millet, Elisabeth Barberá, va confirmar ahir, en una nova sessió del judici de l'espoli del Palau de la Música, que l'acusat li feia guardar sobres “gruixuts” a la caixa forta de l'entitat, i que ell després els entregava a l'extresorer de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), Carles Torrent, mort el 2005. Barberá va insistir a dir que ella “no sabia” si en aquells sobres a Torrent hi havia bitllets, però a la cai-

xa forta del Palau, sí. El primer dia del judici, sense gaires detalls, Millet va admetre haver ajudat al finançament il·legal de CDC a través del Palau.

“El senyor Millet sempre portava diners en efectiu, dels seus negocis i de la venda de terrenys, i me'ls feia guardar a la caixa, i d'allà es pagaven les despeses familiars.”, va declarar com a testimoni Barberá, que va detallar que des del 1975 “sempre ho havia fet així i tenia una caixa forta als seus despatxos, i quan el 1983 van anar al Palau, va fer el mateix”. A vegades

li donava 60.000 euros o 120.000 euros, i tot el patrimoni de Millet era anotat en unes llibretes, i la secretària va certificar ser-ne l'autora. Després de l'exhaustiu interrogatori del fiscal, la magistrada presidenta del tribunal, Montserrat Comas, va preguntar a la secretària: “Per què li duia els diners de casa seva per pagar les despeses familiars i no s'ho quedava a casa?” Barberá va reiterar que “sempre ho havia fet així”, i va ser explícita quan hi va afegir que el pagaments de les hipoteques “el feia en blanc”, a través

Les frases

“Pensava que eren diners del Sr. Millet. Els portava en efectiu i me'ls feia guardar a la caixa del Palau”

Elisabeth Barberá
EXSECRETÀRIA DE MILLET

“Vam fer una investigació interna i qui va cobrar el xec al portador de 185.000 euros era Montull”

J. Carlos Pérez
DIRECTIU DE CAJA MADRID

dels comptes bancaris.

Abans, el fiscal Emilio Sánchez Ulled va exhibir força documents i Barberá va confirmar que la majoria els havien fet ella i les altres dues secretàries de presidència i “sempre” per

ordre de Millet.

En alguns d'aquests documents hi ha cartes dirigides a Torrent, a l'exdirectiu de Ferrovial Pedro Buenaventura i també requadres en què es parla d'obra pública, de Ferrovial, CDC i

el 3%, i GPO, que Barberá no sabia què significava, i que Jordi Montull en el judici va revelar que volia dir grans promocions orquestres perquè a algunes se les pagava en efectiu i no tot eren comissions per a ells. Ahir, però, Adriana Mata, de l'àrea promoció, va assegurar que a les orquestres se les pagava “per transferència bancària”.

Pel que fa a l'extresorer de CDC Daniel Osácar, acusat pel suposat finançament il·legal de CDC, la secretària de Millet va assegurar que no el coneixia i que no es reunia amb Millet, com sí que feia sovint el difunt Torrent. Osácar es va reunir almenys un parell de cops amb Montull, així ho va assegurar ahir Anna Morante, encarregada del lloguers de sales i que, com Mata, continua treballant al Palau de la Música.

La sorpresa d'ahir la va donar l'exdirector d'una entitat de Caja Madrid a Via Laietana, Juan Carlos Pérez, que va esquivar totes les preguntes del fiscal sobre el control que feien quan una persona anava a treure-hi força diners. A requeriment de la presidenta del tribunal, i estirant-li les respostes, Pérez va revelar una dada no descoberta en la instrucció: qui havia anat a la seva entitat a cobrar el xec al portador de 184.759 euros el 19 maig del 2005. “Vam fer una investigació interna i va sortir el nom de Jordi Montull, no el seu DNI”, va dir Pérez. El fiscal es va indignar. I és que en la instrucció cap entitat bancària no va ajudar a aclarir el rastre dels diners saquejats. Tampoc van ser sancionats, només alertats judicialment, que se'ls faria un escorcoll policial si no col·laboraven. ■

Nacional

P8

El govern no fixa el dia de la consulta perquè confia a pactar-la

Rèplica a la CUP, que insta a anunciar-la ara

Opinió

Keep calm

Una bufetada

Vicent Partal

De reüll

El TC amplia
l'amenaça

Pepa Masó

6 Abril, 2017

El president Carles Puigdemont adreçant-se als diputats de la cambra durant una de les seves respostes als grups en la sessió de control ■ ANDREU PUIG

Referèndum sense data per poder pactar-lo fins al final

■ Puigdemont respon a la pressa de la CUP per fixar dia i pregunta que el Pacte Nacional del Referèndum encara té camp per córrer ■ Ciutadans i el PP tornen a demanar eleccions anticipades

Xavier Miró
BARCELONA

Encara no és l'hora de fixar una data de celebració del referèndum ni el redactat de la pregunta perquè encara és possible pactar-lo amb l'Estat. El govern i la majoria parlamentària que l'impulsa no ho han de fer sols sinó amb el concert de tots els actors sobiranistes i la via de l'acord que reivindica el Pacte Nacional pel Referèndum no està esgotada sinó que té encara "camp per recórrer". Ho defensava ahir el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en la sessió de control al Parlament en resposta a la demanda de

la CUP de posar al calendari dia i pregunta per al plebiscit. Govern i la CUP evidenciaven ahir el seu desacord en aquesta qüestió perquè els anticapitalistes donen per morta la possibilitat d'un pacte amb l'Estat i l'executiu es resisteix a veure tancada definitivament la porta.

Puigdemont afirma que no li correspon a ell ni a un grup parlamentari per "caprici" anunciar el dia de la consulta sense haver-ho acordat amb tots els actors que hi donen suport i, en aquest sentit, defensa que el Pacte Nacional pel Referèndum encara té feina a fer. La voluntat del govern, conclou, és buscar l'acord amb l'Estat "fins al

El PSOE i el PSC recorren l'addicional del pressupost

Cinquanta diputats del PSOE i el PSC al Congrés van presentar ahir al matí el recurs d'inconstitucionalitat anunciat contra la disposició addicional 40 dels pressupostos de la Generalitat, l'únic lloc dels comptes on es fa una referència explícita al referèndum. La coordinadora dels diputats del PSC i portaveu ad-

junta del grup socialista al Congrés, Meritxell Batet, va explicar que el recurs es fonamenta en el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya, que en va determinar per unanimitat la inconstitucionalitat. "Pensem que el respecte a la llei, el respecte a dictàmens d'institucions catalanes, a l'Estatut

d'Autonomia i a la Constitució espanyola són fonamentals per a un estat democràtic i per a un estat de dret." Batet va considerar que el govern espanyol, en el seu recurs, fa un "judici de valor" amb què els socialistes no estan d'acord perquè impugna també partides electorals genèriques.

final i una mica més enllà si cal", tot i admetre que, avui, el govern espanyol no té voluntat política. La portaveu del grup parlamentari de la CUP, Anna Gabriel, va advertir al president que són el govern i

el Parlament els que han de fixar data i pregunta i que, davant l'evidència que el referèndum no serà acordat, s'ha de fer ja sense que això sigui incompatible amb la feina del Pacte Nacional. "El Pacte Nacio-

nal no pot ser un escull", conclou Gabriel, que no furgava públicament en la ferida. Però des de la CUP s'expressa molta preocupació pel que consideren un retardament injustificat de l'anunci. De fet, de

bon matí, abans de la sessió de control parlamentari, el vicepresident del govern, Oriol Junqueras, preveia a Rac1 que l'anunci es faci al juny, un cop el Pacte Nacional hagi esgotat el termini per recollir suports a una consulta pactada. El vicepresident entén que cal respectar el marge temporal demanat per la plataforma.

Des de la CUP, però, es tem que el pacte sigui una nova excusa del govern per retardar l'anunci i fonts de la formació recorden que, anteriorment, ja se'ls va posar com a condició del referèndum aprovar prèviament el pressupost. De fet, els cupaires asseguren que el calendari amb què es treballava fins ara per donar el tret de sortida era pels volts de Sant Jordi.

Ciutadans i el PP van tornar a demanar a Puigdemont que convoqui eleccions perquè reafirmen que el referèndum no es farà. El president del grup parlamentari popular, Xavier García Albiol, el va instar a convocar els comicis autonòmics per "girar el full de la pitjor etapa de govern" des de la recuperació democràtica després d'haver-lo acusat d'haver "fet saltar pels aires" la democràcia i la llibertat desobeint el Tribunal Constitucional.

La cap de l'oposició, Inés Arrimadas (Ciutadans), va demanar a Puigdemont que "no faci perdre més temps perquè no hi haurà referèndum ni independència i vostè ho sap" i que cal anar a eleccions. Puigdemont va ironitzar sobre la possibilitat de convocar eleccions tenint en compte que el TC també ha suspès les partides del pressupost reservades a comicis. El líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, va demanar garanties que es rescabalaran al Palau de la Música els diners amb què, suposadament, es va finançar CDC. El PSC li va demanar salvar el Parc Tecnològic de Girona. ■

Les frases

“El millor escenari és un referèndum acordat. Hi ha camp per córrer i s'ha de recórrer fins al final”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“No hi haurà referèndum ni independència i vostè ho sap. No ens faci perdre més temps”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DEL GRUP DE CIUTADANS

“Li demanem que no recicli allò que no es pot reciclar. Actúi per rescabalar el Palau de la Música”

Lluís Rabell
PRESIDENT DEL GRUP DE CSOP

“Convoqui eleccions autonòmiques ara i girem full de la pitjor etapa de govern en democràcia”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP

“És el Parlament amb el govern qui ha de fixar data i pregunta. El pacte nacional no pot ser un escull”

Anna Gabriel
PORTAVEU DEL GRUP DE LA CUP

“El recurs del PSC-PSOE se centra només contra la disposició addicional 40 del pressupost”

Meritxell Batet
PORT. ADJ. SOCIALISTA AL CONGRÉS

Corrupció.cat

El 'cas Palau'

<<<

La secretària de Millet dona fe de les entregues de diners a CDC

● Elisabet Barberá revela que l'excap del Palau li donava sobres «tancats i gruixuts»

● L'efectiu acabava en mans de Carles Torrent, tesorero convergent ja mort

J. G. ALBALAT
BARCELONA

La que durant 35 anys va ser secretària de Fèlix Millet al Palau de la Música, Elisabet Barberá, va declarar ahir en el judici pel saqueig de l'entitat que el màxim responsable de l'auditori li donava «sobres tancats, gruixuts i que pesaven» perquè els guardés en una caixa forta per donar-los a l'extresorer de Convergència Democràtica i de la fundació Trias Fargas (ara Catdem) Carles Torrent, mort el 2005.

Això sí, no va poder precisar si a dins hi havia diners o no, perquè estaven tancats, encara que sí que el sobre era de «tipus americà o de mig foli». La testimoni va afegir que quan l'exresponsable de finances convergent anava al Palau de la Música es reunia amb Fèlix Millet i en alguna ocasió li deia que li entregués el sobre que abans havia guardat a la caixa forta del Palau de la Música per donar-li-hi a l'extresorer.

A LA CAIXA FORTA // Aquestes cites les anotava ella a l'agenda. «Totes les reunions de Millet són a l'agenda i el que hi havia a la seva caixa forta de la tercera planta del Palau està rigorosament apuntat», va sostenir.

L'exempleada va reconèixer que documents on apareix el nom de Carles Torrent, així com altres on s'especificaven comissions i obres públiques, com la de Ciutat de la Justícia i la línia 9 del metro, els van fer alguna de les tres secretàries que tenia Millet. «El format és nostre», ha especificat. «Li he de dir la veritat, un sobre tancat i no li puc

► Elisabet Barberá surt de declarar en el judici del 'cas Palau', ahir a la Ciutat de la Justícia.

dir el que hi havia a dins», va contestar al fiscal Emilio Sánchez Ulled, que va sotmetre l'extreballadora a un intens interrogatori, amb exposició de desenes de documents.

Alguns d'aquests papers van ser reconeguts per la testimoni, i uns altres, no. I respecte a un llibre de comptabilitat intervingut, va dir que «era el guió econòmic de la vida del senyor Millet».

Barberá també va explicar que Millet els dictava o els donava notes perquè les escrivissin a l'ordinador, ja que l'expresident no escrivia res a les computadores. «Per Déu», va exclamar l'exsecretària davant la pregunta del fiscal sobre si l'expresident de l'auditori utilitzava l'ordinador.

El fiscal li va preguntar també si va sospitar del fet que en un mateix document del Palau apareguessin referències a Ferrovial, Generalitat, obra pública adjudicada i percentatges. «No quadrava gaire, pe-

el testimoni

DECLARACIÓ D'UN EXCAP DE CAJA MADRID-BANKIA

Montull va retirar 184.000 € amb un taló al portador

En el judici també va declarar ahir Juan Carlos Pérez, exdirector d'una oficina de Caja Madrid-Bankia a la Via Laietana, que en una ocasió va reconèixer que Jordi Montull va anar a cobrar en efectiu un xec per valor de 184.759 euros l'any 2007, tot i que va precisar que ell no va supervisar l'operació perquè aquell dia no era a les dependències de l'entitat. «Si ho hagués de revisar tot, hauria de dormir a l'oficina», va recalcar.

Davant la insistència del fiscal i de la presidenta del tribunal el tes-

timoni va detallar que el dia abans els van advertir que es faria aquest reintegrament i que el caixer encarregat de la transacció no va comprovar la identitat de la persona que el va anar a cobrar.

Després d'una investigació interna, segons va dir Pérez, van comprovar que s'havia consignat, però només informàticament, que el reintegrament l'havia fet Jordi Montull. Nova aparèixer el seu DNI. «¿Per què no se'l va identificar?», es va inquirir al testimoni. Aquest va contestar: «Per negligència».

rò no estàvem allà per jutjar el que es feia», va al·legar.

La testimoni va precisar que era «habitual» que el saquejador confés truqués i enviés «notes i missatges» a Torrent, a qui recordava «perfectament», ja que ella mateixa va redactar diverses cartes per a ell, dictades per Millet, i perquè el seu nom figurava en diversos documents interns, en els quals es feia referència a Ferrovial i a obres públiques com la Ciutat de la Justícia.

En la seva confessió del 8 de març passat, quan Millet va incriminar directament CDC en el suposat cobrament de comissions per part de Ferrovial a canvi de l'adjudicació d'obra pública, l'exresponsable de l'auditori va assegurar que va fer pagaments en efectiu a Torrent quan es reunia amb ell. La seva mà dreta a l'auditori, Jordi Montull, per la seva part, va admetre que feia el mateix amb Daniel Osàcar, que també s'asseu al banc dels acusats i que ha negat aquest extrem.

TRUCADES A CDC // L'exsecretària va poder tornar a veure totes les agendes, on apareixen les trobades i els apunts sobre el pagament de factures d'empreses proveïdores del Palau i de CDC, així com documents sobre suposades comissions. «Al senyor Torrent li telefonàvem sempre a la seu de CDC». L'exsecretària va afirmar que no recordava el nom de Daniel Osàcar, el substitut de Torrent al capdavant de les finances del partit després que aquest morís.

De fet, Millet va assegurar davant del tribunal en la seva declaració del 8 de març que a penes va veure Osàcar, ja que qui es relacionava amb ell era la seva mà dreta, el també acusat Jordi Montull, que l'endemà de l'interrogatori de l'expresident del Palau de la Música va admetre que a partir del 2005 va ser ell qui es va encarregar de fer arribar les suposades comissions de Ferrovial a CDC en metàl·lic: «Jo tenia els diners a punt en un sobre, ell (Osàcar) venia, comptava els diners, els recollia i se'ls emportava».

En aquest mateix sentit, una de les secretàries de Jordi Montull va concretar en la sessió d'ahir que sí que havia vist Osàcar al Palau «un parell de vegades» i que el seu cap es reunia amb ell. Al preguntar-li si va veure l'extresorer convergent sortir d'aquestes trobades amb un sobre, la testimoni va declarar: «No em fixava en el que portava a la mà» l'extresorer de CDC, va insistir. ■

Joan PLANES - Barcelona

Pese a que, en teoría, lo más interesante en el juicio por el expolio millonario de las cuentas del Palau de la Música contra su ex presidente Fèlix Millet, el ex director administrativo Jordi Montull y la ex directora financiera Gemma Montull, ocurrió en los primeros días, con las declaraciones de estos tres acusados, la verdad es que cada sesión de la vista oral depara nuevas sorpresas y confesiones de importancia.

Ayer fue el turno para declarar como testigo de la que fue durante 35 años secretaria de Millet, Elisabet Barberà, quien aseguró que el ex presidente del Palau daba sobres «cerrados y gruesos» al ex tesorero de CDC Carles Torrent, fallecido en 2005. Su declaración, por tanto, añade una prueba más para corroborar la financiación irregular de Convergència.

Según dijo Barberà, Millet guardaba estos sobres, que presuntamente contenían dinero en efectivo, en una caja fuerte. Evitó confirmar, sin embargo, lo que había dentro porque estaban cerrados. Añadió, eso sí, que era «habitual» que el expresidente de la institución llamara, mandara notas y se reuniera con Torrent. Y detalló que el nombre del ex tesorero de CDC aparecía en varias cartas que Millet confesó que le dictó, y en las que se hacía referencia a comisiones por obras públicas.

EN LA CAJA FUERTE

Concretó, además, que Millet le entregaba los sobres cerrados a nombre de Torrent para que los guardara en la caja fuerte de la tercera planta del Palau. Posteriormente, cuando el tesorero acudía al edificio, su jefe le ordenaba que los fuera a buscar para entregárselos.

No obstante, Barberà aseguró que no le consta que Millet se reuniera con el sucesor en el cargo de Torrent, Daniel Osàcar, también acusado y que afronta una posible pena de cárcel de siete años y medio de cárcel. Lo que sucede es que tanto el ex presidente del Palau como Jordi Montull implicaron a Osàcar en las supuestas mordidas, algo que el ex cargo convergente niega.

También confirmó una anotación en su agenda que corresponde a una llamada de Torrent porque la empresa Hispart les reclamaba el pago de una factura impagada, y que posteriormente ella llamó para informar al ex tesorero de CDC de que ya estaba pagada,

La ex secretaria del Palau confirma que Millet daba «sobres gruesos» a CDC

La testigo detalla que estaban a nombre del ex tesorero Carles Torrent y certifica que el dinero se guardaba en una caja fuerte de la entidad

La ex secretaria de Millet, Elisabet Barberà, en la Ciudad Judicial

a instancias de Millet.

Por su parte, la secretaria de Montull, Anna Morante, confirmó que su jefe se reunió al menos en dos ocasiones en la institución con Osàcar, aunque no se fijó si éste salió del encuentro llevando sobres con dinero en efectivo. «No me fijaba en lo que llevaba en las

manos Montull en sus visitas», dijo. «Yo tenía el dinero en un sobre a punto, él venía, contaba el dinero, lo recogía y se lo llevaba», aseguró Montull en su día sobre Osàcar.

En su declaración ante el tribunal, la secretaria de Millet también aseguró que varios documentos

intervenidos en el Palau en julio de 2009, que según el fiscal confirman la vinculación entre la institución cultural, alguna empresa y Torrent, fueron redactados por ella o por otras dos secretarías del saqueador confeso.

El fiscal Emilio Sánchez-Ulled le preguntó entonces si no le pareció sospechoso que en un mismo documento del Palau aparecieran referencias a una empresa, a la Generalitat, a obra adjudicada y a porcentajes: «no cuadraba, pero no estábamos allí para juzgar lo que se hacía», alegó.

LA TESTIGO DETALLA QUE MILLET LE DICTÓ CARTAS DIRIGIDAS A TORRENT CENTRADAS EN LAS «MORDIDAS»

«ERA HABITUAL QUE MILLET HABLARA Y SE REUNIERA CON EL EX TESORERO DE CDC», EXPLICA BARBERÀ

La testigo afirmó también que no sabe ni preguntó nunca qué significaban las siglas GPO que aparecen en algunas de las notas que Millet le dictó y que, según reconoció la exdirectora financiera Gemma Montull, se referían a las comisiones que los saqueadores confesos se quedaban de las supuestas mordidas.

Sobre los documentos que Millet envió al ex diputado de CiU Jaume Camps —que estuvo investigado en la causa por su supuesto papel de nexo entre el Palau y CDC, aunque no llegó a juicio por prescripción—, Barberà indicó que su jefe le conocía de hacía años, ya que había sido su abogado particular. El juicio está previsto que se alargue hasta el mes de junio, con más de 60 sesiones en la Ciudad Judicial.

Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat ante el juez que su jefe preparaba sobres a nombre de un antiguo tesorero de CDC y que éste llamaba al Palau de la Música para preguntar por el pago a

Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat ante el juez que su jefe preparaba sobres a nombre de un antiguo tesorero de CDC y que éste llamaba al Palau de la Música para preguntar por el pago a empresas que habían hecho servicios a CDC pero facturaban al Palau. Decl. Elisabet Barberà.

CAS PALAU

Millet donava sobres “tancats i gruixuts” al tesorero de CDC

La secretària de l'excap del Palau i la de Montull detallen trobades amb el partit

MIREIA ESTEVE
BARCELONA

Fèlix Millet donava sobres “tancats i gruixuts” a l'extresorer de CDC Carles Torrent. Així ho va explicar ahir al jutge la que va ser la secretària de l'exresponsable del Palau de la Música, Elisabet Barberà. Una versió que coincideix amb la confessió de Millet el 8 de març, quan va involucrar Convergència en el finançament irregular del Palau de la Música a través de comissions pagades per Ferrovial. A la confessió de la secretària de Millet també s'hi va sumar la de la secretària de l'ex número dos del Palau, Jordi Montull. Anna Morante va confirmar dues reunions al Palau entre el successor de Torrent, l'extresorer de CDC Daniel Osàcar, i Montull.

La que va ser secretària de Millet durant 35 anys va explicar que era “habitual” que l'excap del Palau li enviés “notes i missatges” a Torrent, mort el 2005. Segons va explicar Barberà, ella mateixa guardava sobres “tancats, gruixuts i que pesaven” en una caixa forta, perquè després Torrent –que va morir el 2005– els passés a recollir pel mateix Palau de la Música.

L'escena corrobora la confessió que va fer Millet davant el jutge fa un mes, quan va explicar que feia els pagaments de diners en efectiu a Torrent quan l'extresorer de Convergència anava a l'edifici del Palau a reunir-se amb ell. Tot i que Barberà no va poder confirmar el que con-

tenien els sobres, sí que va explicar que a la caixa forta de la tercera planta del Palau, on els guardava, hi solia posar diners “particulars” de Millet.

Barberà va detallar les trobades amb Torrent, però no va confirmar cap trobada entre Millet i el successor a la tresoreria de CDC, Daniel Osàcar, investigat en la causa. Entre Millet i Osàcar, segons va explicar Barberà, no hi va haver cap trobada, però la secretària de Montull, Anna Morante, sí que en va confirmar almenys dues entre l'ex número dos del Palau i l'aleshores encarregat dels comptes de CDC al mateix edifici modernista.

Diferents versions

Morante, però, va admetre que no es va fixar si Osàcar sortia amb sobres amb diners en efectiu després de les trobades. “El vaig veure passant per davant de la meua porta per accedir al despatx de Montull”, va indicar Morante, tot i que també va voler deixar clar que Montull no sempre feia les reunions a la seva oficina i, per tant, no podia controlar totes les visites que rebia. La versió explicada per la secretària coincideix, també, amb la de Montull: “Venia [Osàcar], jo ho tenia en un sobre, ell comptava els diners i marxava”. I contradiu la de l'extresorer de CDC, que va explicar al jutge que només es reunia amb Montull quan li trucava i que els “convenis” que feia amb el Palau els cobraven amb un xec nominatiu i mai amb “diners en efectiu”, perquè, va dir, era il·le-

La secretària de l'exresponsable del Palau de la Música, Elisabet Barberà, abans de declarar pel cas Palau.

TONI ALBIR / EFE

gal. Uns convenis que Osàcar va explicar que eren per contractar orquestres que difonguessin la música catalana pels pobles. Morante, però, no recorda que es fessin pagaments en efectiu a orquestres.

Xec de 184.000 euros

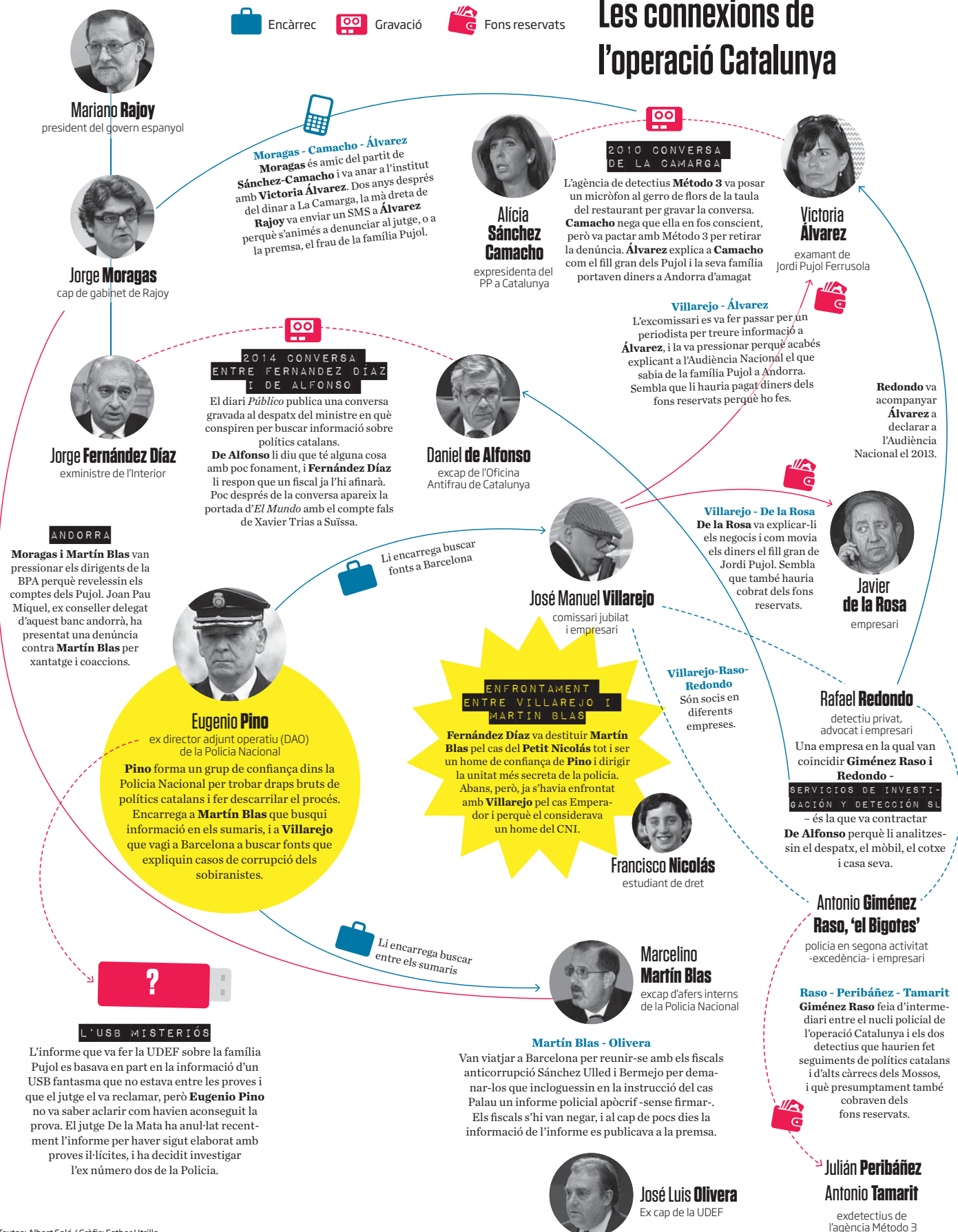
Ahir també va declarar com a testimoni Juan Carlos Pérez, que era el director d'una oficina de Bankia a la Via Laietana. El directiu va explicar que Montull va anar a cobrar en efectiu un xec per valor de 184.000 euros l'any 2007. Al principi de la seva declaració, Pérez va explicar

que no va supervisar l'operació perquè “si ho hagués de revisar tot, hauria de dormir a l'oficina”. Però davant la insistència del fiscal i també de la presidenta del tribunal, Montserrat Comas, el directiu va acabar detallant que el dia abans va advertir als treballadors de l'oficina que es faria aquest reintegrament. La persona de l'oficina bancària que va efectuar la transacció no va comprovar la identitat de qui va anar a cobrar els diners. Però després d'una investigació interna van comprovar que va ser Montull qui va recollir els diners. ■

OPERACIÓ CATALUNYA

Les connexions de l'operació Catalunya

6 Abril, 2017

La secretaria de Millet recibía sobres para CDC

Asegura que el ex presidente del Palau se los entregaba cerrados y le pedía guardarlos en la caja fuerte

BARCELONA

La que fue secretaria del ex presidente del Palau de la Música Fèlix Millet durante más de 30 años, Elisabeth Barberá, desveló ayer en el juicio que éste le daba sobres cerrados a nombre del ex tesorero de CDC Carles Torrent para que los guardara en la caja fuerte y, posteriormente, se los pedía para dárselos al que era tesorero convergente.

En su declaración como testigo en la sesión de este miércoles del juicio del caso Palau, Barberá explicó que ella no los confecciona-

ba y que desconoce si dentro había dinero, pero aseguró que eran sobres «gruesos».

«Normalmente me daba un sobre y me decía de guardarlo en la caja fuerte», indicó Barberá, que aseguró que cuando Torrent –ex tesorero de CDC, fallecido en 2005– iba al Palau a visitar a Millet, éste le pedía a ella el sobre a su nombre para dárselo.

A preguntas del fiscal anticorrupción Emilio Sánchez Ulled de si coincidía una anotación de Millet con el mensaje «Dinero para Torrent» con la entrega de so-

bres, Barberá dijo: «Podría ser».

La ex secretaria de Millet confirmó una anotación en su agenda que corresponde a una llamada de Torrent porque la empresa Hispart les reclamaba el pago de una factura impagada y que posteriormente ella llamó para informar a Torrent de que ya estaba pagada a instancias de Millet.

Según el fiscal, Hispart es una de las empresas que facturaron al Palau de la Música trabajos que en realidad realizaron para CDC pero que se trataba de camuflar.

Barberá contestó al fiscal que

aparecían a menudo en los documentos que Millet le hacía confeccionar las palabras Ferrovial, Generalitat, comisión y GPO (las siglas que corresponderían a las comisiones que se embolsaron Millet y Montull –su mano derecha en la institución cultural–), y dijo que todas las anotaciones se hacían por indicación de Millet: «Inventarnos, no nos inventábamos nada en secretaría».

Sobre si conocía a Daniel Osàcar, el que fue tesorero de CDC tras la muerte de Torrent, y que se sienta en el banquillo de

los acusados en este juicio, dijo que no lo conocía entonces y que no lo vio nunca.

Este desconocimiento no sería extraño ya que, según la versión que dio Montull en juicio, los tratos con Osàcar los llevaba él directamente, mientras que en el caso de Torrent sí que éste despachaba directamente con Millet.

Por otra parte, ayer, el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, descartó ayer cualquier acción para resarcir al Palau de la Música del expolio antes de que haya sentencia sobre este caso.

En la sesión de control al Govern en el Parlament, el presidente de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, pidió a Puigdemont que emprenda alguna acción para resarcir al Palau.

La secretària: «Millet diu donava sobres a Torrent»

L'exsecretària de l'expresident del Palau de la Música Fèlix Millet durant més de 30 anys, Elisabeth Barberá, va desvetllar ahir durant el judici per l'espoli de la institució que aquest li donava sobres «tancats i gruixuts» a nom de l'extresorer de CDC Carles Torrent perquè els guardés a la caixa forta. FOTO: ACN

Millet entregaba sobres «cerrados y gruesos» al tesorero de CDC

► La secretaria del exjefe del Palau asegura que ella los guardaba en la caja fuerte

A. CABEZA
BARCELONA

El exresponsable del Palau de la Música, Fèlix Millet, entregaba sobres «cerrados y gruesos, que pesaban» al ex-tesorero de CDC Carles Torrent, fallecido en 2005. Así lo desveló ayer durante el juicio que investiga el saqueo al Palau la que durante 35 años fue secretaria personal de Millet, Elisabet Barberá, que declaró como testigo y que confesó que era ella la que previamente guardaba los sobres en la caja fuerte de la tercera planta del Palau.

Según ella, era «habitual» que el saqueador confeso del Palau le mandara «notas y mensajes» a Torrent, que este acudía en ocasiones al Palau para reunirse con Millet y que cuando lo hacía su jefe le ordenaba que fuera a buscar los sobres para entregárselos. También apuntó que el nombre del extesorero aparecía en varias cartas que el saqueador confesó le dictó, en las que también se hacía referencia a Ferrovial y a obras públicas como la Ciudad de la Justicia.

Por el contrario, Barberá expuso que no le consta que Millet se reuniera con Daniel Osàcar, que fue quien relevó como tesorero a Torrent tras su fallecimiento y que afronta en el juicio una petición de siete años y medio de cárcel. Millet y su mano derecha, Jordi Montull, sin embargo, habían co-

Daniel Osàcar, ayer a su salida de la Ciutat de la Justicia

EFE

roborado días atrás que hacían llegar las supuestas mordidas a CDC a través de Daniel Osàcar.

La secretaria de Montull, Anna Morante, también declaró ayer como testigo y confirmó que su jefe se reunió al menos en dos ocasiones en el Palau con Osàcar, aunque «no me fijaba en lo que llevaban en las manos las visitas de Montull», en referencia a los controvertidos sobres. Morante reconoció que varios documentos intervenidos en el Palau en julio de 2009, que según el fiscal confirman la vinculación entre la institución, Ferrovial y Torrent, fueron redactados por ella u otras secretarías.

Durante la declaración, el fiscal Anticorrupción, Emilio Sánchez-Ulled, le preguntó si no le pareció sospecho-

so que en un mismo documento del Palau aparecieran referencias a Ferrovial, a la Generalitat, a obra adjudicada y a porcentajes. «No cuadraba mucho, pero no estábamos allí para juzgar lo que se hacía», alegó, tal y como recogió ayer Efe.

Cheques en efectivo

En el juicio también declaró ayer como testigo Juan Carlos Pérez, director de una oficina de Bankia en Via Laietana, que reconoció que Montull fue a cobrar en efectivo un cheque por valor de 184.000 euros, en 2007, aunque no supervisó la operación. En un primer momento no registraron esta operación, pero tras una investigación interna, sí que certificaron que el reintegro lo hizo Montull, explicó.

6 Abril, 2017

Francesc-Marc Álvaro

Idees i corruptes

Tots els partits que han governat durant anys s'han vist tocats per la corrupció. S'acompleix aquella fórmula segons la qual temps més poder és igual a pràctiques irregulars o clarament il·legals. Sovint la corrupció és el fill bord d'un finançament deficient dels partits, altres cops és resultat de la rapinya personal, i encara hi ha casos en què sembla que se solapen les dues circumstàncies. El PP i el PSOE no s'han salvat de la corrupció i, a Catalunya, CDC i la desapareguda Unió tampoc. No deixa de ser digne d'estudi que els populars –amb moltíssims casos de corrupció provada– parlin i actuïn com si aquest assumpte no els afectés de ple. A diferència de Mas –que ha donat explicacions en seu parlamentària–, Rajoy s'ha posat de perfil tot i que s'han divulgat els seus missatges a Bárcenas per dir-li allò de “sé fuerte”.

La corrupció és emprada per alguns per desacreditar opcions electorals i projectes polítics en el seu conjunt. Per exemple, una línia d'atac constant a l'independentisme es basa en intentar invalidar la idea de la secessió de Catalunya a partir del fet que hi ha casos de corrupció vinculats a figures de l'entorn convergent. Si aquest argument tan fal·laç s'apliqués al PP (de Gürtel, Púnica i Rato) i al PSOE (dels ERE d'Andalusia), la idea de la unitat d'Espanya tampoc seria vàlida ni consistent, atès que els dos grans partits del sistema no poden mostrar precisament una netedat exemplar. Quan fem aquesta operació lògica ens adonem de les trampes d'un discurs barroer destinat només a tancar i desfigurar un problema real.

Però més enllà de les tàctiques de guerra bruta que el procés català ha posat en primer terme, paga la pena interrogar-se sobre fins a quin punt la corrupció particular o sistèmica en l'escena espanyola i catalana erosiona idees, ideologies i projectes. Tenim una història que ens permet comparar. Si es miren els resultats de González a les generals del 1996 –les de la “dolça derrota”–, es pot pensar que la corrupció no va ser l'element clau en la reculada del felipis-

me. Si es miren els vots obtinguts durant anys a València i la Comunitat de Madrid pel PP, també es pot pensar que l'electorat ha fet poc cas dels episodis més foscos de la dreta. A Catalunya, la caiguda de vot de CiU després de les catalanes del 2010 (quan Mas va aconseguir aplegar tots els descontents amb el tripartit) té tantes possibles causes (des de la confessió de Pujol a les retallades, passant per algunes campanyes terriblement dolentes) que no és fàcil destriar el gra de la palla. Quants dels votants que CDC/PDECat ha perdut des del 2012 s'han mogut per impacte del cas Palau

ques fa segles. Hem vist i veurem corruptes de dretes i d'esquerres, catalanistes i espanyolistes, moderats i radicals. Els que no tenen corruptes coneguts al seu equip perquè no han governat mai o durant poc temps també en tindrien en cas que la seva estada al poder no es vegi limitada per noves regles que evitin mandats llargs, intensifiquin els controls i castiguen de manera més severa els que vulnereu la confiança dels ciutadans. Atès que els àngels no existeixen (ni en els partits de la suposada nova política, també propensos a corrupcions de baixa intensitat, com el nepotisme

o donar càrrecs a incompetents), la solució és –ho sap tothom– reduir la mida de les escales per on es colen les actuacions delinquencials.

Per què estem com estem? A la sortida del franquisme, la principal preocupació dels implicats en la transició va ser reforçar els partits. La lògica dominant era la següent: si volem una democràcia estable que eviti els errors de la Segona República, cal que els partits siguin forts i no generin turbulències. Era la gran prioritat, bo i més quan hi havia rumors de sabres cada dia i es va donar un intent de cop d'Estat que va encendre totes les alarmes. Assentar els partits era igual a fer la vista grossa pel que fa al

seu finançament; els que van protagonitzar la transició tenen una explicació plausible: “No es podien fer totes les guerres alhora”.

Aquell pacte fundacional de la nova democràcia va durar molt. La crisi del bipartidisme espanyol i els excessos dels que se sentien impunes han capgirat el marc sobre la corrupció, que era molt benèvol. A la vegada, el procés català ha comportat l'intent d'eliminar (usant porqueria real o inventada) un soci fundador del sistema del 78 perquè no es perdona la seva mutació, llegida com a “traïció” per aquells que, justament, mai recorden que la dictadura de Franco era estructuralment corrupta. Com ho eren tots els que van tenir poder en aquell règim.●

Prenafeta, Alavedra, García i Bartomeu durant el judici

ACN / POOL EFE

Hem vist i veurem corruptes de dretes i d'esquerres, catalanistes i espanyolistes, moderats i radicals

o de l'anomenat 3%? Segur que n'hi ha, però potser són més els que no van votar Mas l'any 2012 perquè no es van creure la seva conversió, o són més els que no van votar Trias el 2015 perquè no hi havia cap discurs, o més els que no van votar Homs a les últimes generals perquè els canvis de nom no es poden improvisar.

Si els corruptes tinguessin la capacitat de llevar tot crèdit a una ideologia determinada, hauriem acabat el catàleg d'idees políti-

6 Abril, 2017

Millet lliurava sobres tancats al tresorer de CDC al Palau de la Música

La secretària de l'expresident de la institució explica les visites en el judici

SANTIAGO TARÍN
 Barcelona

Elisabet Barberà, secretària de Fèlix Millet al Palau de la Música, va declarar ahir en el judici per l'espoliació de la institució que va presenciar com el seu cap lliurava sobres tancats i gruixuts a Carles Torrent, que era tresorer de Convergència Democràtica de Catalunya, al despatx de l'edifici modernista. Per la seva banda, Anna Morante, antiga secretària de Jordi Montull, va explicar que va veure Daniel Osàcar, substitut de Torrent, dues vegades al Palau, sense poder especificar el motiu de la visita.

Barberà va ser secretària de Millet durant 34 anys, d'abans i tot que ell arribés al Palau, quan tenia la seva pròpia empresa. En la institució era una de les tres secretàries de direcció; un equip que ho anotava tot als llibres que van ser confiscats en l'escorcoll del 23 de juliol del 2009. Un dels llibres era la comptabilitat dels diners que es guardaven en una caixa forta de la tercera planta de l'edifici.

La testimoni era la dona dels sobres. Millet li lliurava diners en efectiu, que religiosament anotava i ficava a la caixa. Es tractava de quantitats importants: 50.000 euros, 90.000 euros... Segons la seva opinió, era propietat del seu cap. Després, un cop al mes, feia sobres per sufragar les despeses personals de Millet: el jardiner, el servei domèstic, les despeses de la seva dona... i ell se'ls tornava a emportar. Aquestes anades i vingudes de bitllets van deixar perplexa la presidenta del tribunal, Montserrat Comas, que no entenia per què si eren seus se'ls emportava a casa i els tornava al Palau. Barberà no s'ho va plantejar, com tampoc no es va plante-

TONI ALBIR / EFE

Elisabet Barberà, secretària de Fèlix Millet durant 34 anys, ahir a la Ciutat de la Justícia

jar l'origen dels fons. "Sempre operava en efectiu", va detallar.

El fiscal Emilio Sánchez Ulled li va preguntar si coneixia Carles Torrent, que apareix en moltes anotacions, fetes per ella. Va dir

que sí, que "era el tresorer de Convergència" (va morir el 2005). El va veure diverses vegades al Palau de la Música, i li trucava al partit per concertar cites. I quan venia "es retirava un

sobre de la caixa forta i Millet l'hi donava". No va poder assegurar què hi havia dins, però eren sobres que li havia donat el seu cap per guardar a la caixa forta i "eren gruixuts". En canvi, Daniel Osà-

car (successor de Torrent a CDC) "no em sona, no l'he conegut, no l'he vist al Palau". Qui sí que el va veure va ser Anna Morante, exsecretària de Jordi Montull, que va ser mà dreta de Millet. El va veure passar dues vegades per davant del seu despatx anant cap a l'oficina del seu superior, però no sabia per què.

El tràfic de sobres i bitllets no s'acabava a la caixa forta de la tercera planta del Palau de la Música. Millet també tenia una caixa de seguretat a Caixa Catalunya, que també controlava Barberà. Millet li va donar poders per accedir a aquesta caixa, li lliurava diners i els dipositava allà. També

La secretària de Jordi Montull declara que va veure Daniel Osàcar dues vegades anant al Palau

quantitats importants. Tan importants que de vegades es feia acompanyar per un conserge, no fos cas que la robessin pel camí. Cal assenyalar que, en els escorcolls dirigits per la Fiscalia Anticorrupció, els fons que es van trobar eren tots bitllets de 500 euros. El fet que n'hi haguessin tants va destapar l'escàndol a l'Agència Tributària.

Elisabet Barberà va explicar que Fèlix Millet mantenia contactes sempre al més alt nivell per obtenir patrocinis per al Palau, segons la seva opinió. D'aquesta manera va tractar amb José Montilla, expresident de la Generalitat, o amb José María Aznar, expresident del Govern central, amb qui fins i tot va sopar diverses vegades durant les vacances estivals a Menorca.

Barberà va ser secretària de Millet durant 34 anys, és a dir, que ja ha viscut dos problemes amb el seu excap, el del Palau i el de Renta Catalana. És minuciosa i ho anotava tot, tal com consta en el sumari. Els registres quedaven al llibre de comptabilitat, que el fiscal va definir com "el guió econòmic de la vida de Fèlix Millet". I qui sap si d'algú altre. ●

El misteri GPO

■ El fiscal Emilio Sánchez Ulled va mostrar davant el tribunal molts documents confeccionats a la secretària de Fèlix Millet, on treballava Barberà, i en què surten esmentats percentatges i se cita Torrent. Ella va reconèixer que els va fer per ordre de Millet, que li donava les dades que es passaven a

net, però no sap què signifiquen. Sí que va reconèixer que era habitual que apareguessin als mateixos papers Ferrovial, obra pública i 2,5%. I un dels termes que també s'escriuen habitualment era GPO, unes sigles que no té ni idea de què eren, ni s'ho plantejava, i també associades a percentatges de

quantitats. Aquesta inscripció va causar molts maldecaps a una empresa d'enginyeria, que no va treballar mai al Palau ni té res a veure en l'escàndol. Al final els investigadors van deduir que era un acrònim, i que GPO vol dir, en realitat, guanys per obra: els beneficis de Millet i Montull.

Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat que éste entregaba sobres gruesos y cerrados al tesorero de CDC.

Una exsecretaria de Fèlix Millet ha explicat que éste entregaba sobres gruesos y cerrados al tesorero de CDC. Decl. Elisabet Barberà.

Fèlix Millet entregaba sobres muy gruesos y llenos de dinero al tesorero de CDC, según ha declarado ante el juez la secretaria del expresidente del Palau de la Música.

Fèlix Millet entregaba sobres muy gruesos y llenos de dinero al tesorero de CDC, según ha declarado ante el juez la secretaria del expresidente del Palau de la Música. Decl. Elisabet Barberà.

La secretaria de Fèlix Millet ha asegurado durante el juicio del caso Palau que el ex tesorero de Convergencia, Carles Torrent, se reunía de forma habitual con el presidente del Palau y que se le

La secretaria de Fèlix Millet ha asegurado durante el juicio del caso Palau que el ex tesorero de Convergencia, Carles Torrent, se reunía de forma habitual con el presidente del Palau y que se le daban sobres gruesos que se guardaban en una caja fuerte. Decl. Elisabet Barberá.

Nueva sesión del juicio del caso Palau.

Nueva sesión del juicio del caso Palau. Nuevo testimonio que declara que la institución musical pagaba facturas de Convergencia por petición expresa del partido. Lo ha declarado la ex secretaria de Fèlix Millet, siguiendo anotaciones a mano de sus antiguas agendas. Elisabet Barberá también ha dicho que Millet entregaba sobres gruesos y pesados al ex tesorero de CDC, Carles Torrent. Decl.

En el juicio del caso Palau, hoy ha declarado como testigo la que fue durante más de 30 años secretaria de Fèlix Millet, Elisabet Barberá, quien ha confirmado los movimientos de sobres con dinero,

....

En el juicio del caso Palau, hoy ha declarado como testigo la que fue durante más de 30 años secretaria de Fèlix Millet, Elisabet Barberá, quien ha confirmado los movimientos de sobres con dinero, aunque pensó que eran de asuntos particulares de Millet. Decl. fiscal; Elisabet Barberá.

Hoy se retoma el juicio por el caso Palau.

Hoy se retoma el juicio por el caso Palau. Está prevista la declaración como testigo de Elisabet Barberá, quien durante 35 años fue secretaria personal del principal acusado, Fèlix Millet. Barberá llegó a declarar como investigada en la fase de instrucción.

Elisabet Barberà, exsecretaria de Fèlix Millet, declara en el juicio por el caso Palau.

Elisabet Barberà, exsecretaria de Fèlix Millet, declara en el juicio por el caso Palau. Ha explicado que las entradas y salidas de dinero de la caja fuerte de su jefe y de la caja de seguridad que éste tenía en Caixa Catalunya se hacían siempre en efectivo y en sobres.